

НА ЗУСТРІЧІ З ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ СТВОРЕНА РАДА З ПИТАНЬ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ, ДО ЇЇ СКЛАДУ УВІЙШОВ РЕКТОР ДДМА

Президент Володимир Зеленський зустрівся 2 червня в Києві з керівниками провідних закладів вищої освіти України. У зустрічі також узяли участь заступник керівника Офісу Президента Юрій Костюк та голова парламентського комітету з питань освіти, науки та інновацій Сергій Бабак.

Від Східного регіону в зустрічі брав участь голова ради ректорів ЗВО Донецької і Луганської областей, ректор ДДМА професор Віктор Ковальов.

Учасники обговорили питання оптимізації закладів вищої освіти (ЗВО), розширення їхньої фінансової автономії, рівень зарплат викладачів та умови, у яких навчаються студенти.

На думку очільника держави, в Україні існує кадровий голод і цю проблему має вирішувати вища освіта.

«Якщо ми нічого не будемо вирішувати саме з вами, то кадровий голод у країні так і залишиться. Цю проблему держава має вирішувати спільно з вищою освітою», – заявив Президент.

Володимир Зеленський нагадав, що в Україні навчається понад мільйон студентів. Велика частина з них не хоче залишатися на батьківщині. А з тих,

хто залишається, багато хто не працює за здобутою спеціальністю.

«Навіщо ви витрачали свій досвід, навіщо держава витрачала свої гроші, якщо ми потім не можемо залучити цих дійсно талановитих студентів?» – звернувся Президент до учасників зустрічі.

Зі свого боку Сергій Бабак заявив, що завдання Комітету з питань освіти, науки та інновацій і парламенту в цілому – створити законодавчі умови для розвитку системи вищої освіти та її подальшої еволюції. Наразі Верховна Рада вже зробила окремі кроки щодо змін у системі фінансування університетів, які стимулюватимуть покращення якості.

Тепер у контрактах із ректорами будуть з'являтися показники ефективності за певний час і механізми перевірки цих показників.

«Наші плани до кінця 20-го року поділяються на дві частини: тактичні плани, це проведення вступної кампанії, і фінансова автономія. У нас є багато планів. Комітет завжди відкритий до співпраці», – зазначив Сергій Бабак.

Президент Володимир Зеленський утворив РАДУ З ПИТАНЬ РОЗВИТКУ ВИ-

ЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ. До неї увійшли 19 ректорів ЗВО України. Від Східного регіону в Раді буде працювати ректор ДДМА, професор Віктор Ковальов. Вона стане консультативно-дорадчим органом при главі держави. Її метою буде вдосконалення якості й змісту вищої освіти в Україні та підготовка конкурентоспроможних фахівців, удосконалення якості та змісту вищої освіти в Україні.

Зустріч із Президентом України тривала більше чотирьох годин. На ній було висловлено багато пропозицій.

Ректор ДДМА Віктор Ковальов у своєму виступі звернув увагу на підтримку навчальних закладів, які працюють біля лінії розмежування, поліпшення матеріальної бази ЗВО й матеріального забезпечення освітан.

Очільники провідних ЗВО наголосили на важливій ролі можливостей для розвитку освіти, які дає новий закон про вищу освіту, залученні бізнесу до формування кадрів, створенні механізмів венчурних фондів, фінансуванні стартапів та в цілому на потребі законодавчих

ініціатив для перетворення вітчизняної вищої освіти на сучасну, комфортну та успішну.

Очільники ЗВО також акцентували увагу на важливості розбудови науково-дослідницької інфраструктури, залучення іноземних студентів, розбудови мережі гуртожитків.

На зустрічі були накреслені завдання Кабміну щодо розвитку вищої освіти. Зокрема:

– до 1 листопада 2020 року розробити та затвердити стратегію розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки. Основні цілі та пріоритети в ній мають бути визначені з урахуванням глобальних тенденцій світової економіки;

– до 1 грудня 2020 року розробити дві програми: розвитку науково-дослідницької інфраструктури та відновлення й розбудови мережі гуртожитків для студентів ЗВО;

– до 1 вересня 2020 розробити та затвердити план популяризації можливостей здобуття вищої освіти в Україні для іноземців;

– до 1 вересня 2020 року розробити план заходів щодо популяризації приrodnich наук та математики.

Донбаська державна машинобудівна академія оголошує конкурс на заміщення посад, які будуть вакантні з 01.09.2020:

Факультет інтегрованих технологій і обладнання	♦ асистента	0,8 ставки.
Кафедра хімії та охорони праці:	Факультет економіки та менеджменту	
♦ доцента	1 ставка.	Кафедра економіки підприємства:
Кафедра основ проєктування машин:		♦ доцента
♦ старшого викладача	0,25 ставки,	♦ старшого викладача
♦ асистента	0,25 ставки.	Кафедра фінансів, банківської справи та підприємництва:
Кафедра технологій машинобудування:		♦ доцента
♦ доцента	1,7 ставки,	♦ доцента
♦ старшого викладача	1,7 ставки.	Кафедра менеджменту:
Кафедра технологій і обладнання ліварного виробництва:		♦ професора
♦ доцента	1,4 ставки,	♦ доцента
♦ старшого викладача	0,7 ставки.	♦ асистента
Кафедра обробки металів тиском:		Кафедра мовної підготовки:
♦ старшого викладача	0,5 ставки.	♦ доцента
Кафедра комп'ютеризованих дизайну і моделювання процесів і машин:		♦ викладача
♦ професора	0,25 ставки,	Кафедра фізвиховання і спорту:
♦ доцента	2,35 ставки.	♦ старшого викладача
		♦ викладача
Факультет машинобудування		Факультет автоматизації машинобудування та інформаційних технологій
Кафедра підйомно-транспортних машин:		Кафедра комп'ютерних інформаційних технологій:
♦ доцента	1 ставка,	♦ доцента
♦ старшого викладача	0,5 ставки.	♦ старшого викладача
Кафедра комп'ютеризованих мехатронних систем, інструменту і технологій:		♦ асистента
♦ професора	1 ставка,	Кафедра інтелектуальних систем прийняття рішень:
♦ доцента	1 ставка,	♦ старшого викладача
♦ старшого викладача	0,25 ставки.	Кафедра інформатики і інженерної графіки:
Кафедра автоматизації виробничих процесів:		♦ доцента
♦ доцента	2 ставки,	♦ старшого викладача
♦ старшого викладача	1 ставка,	

Вимоги до претендентів:

Посади науково-педагогічних працівників можуть обіймати особи, які вільно володіють державною мовою, мають повну вищу освіту за профілем кафедри.

На посаду старшого викладача, викладача та асистента приймаються особи, які мають наукові ступені доктора філософії (кандидата наук), ступінь магістра, досвід викладацької, науково-дослідницької роботи.

На посаду доцента можуть претендувати особи, які мають учене звання доцента або старшого наукового співробітника та/або наукові ступені доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та стаж науково-педагогічної роботи не менше 5 років.

На посаду професора можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь доктора відповідної галузі наук (як виняток – доктора філософії (кандидата наук)), стаж науково-педагогічної роботи не менше 10 років, а також видані підручники, навчально-методичні посібники, інші наукові праці та які викладають курси на високому науково-теоретичному рівні, готують науково-педагогічні кадри.

Заяви на участь у конкурсі подаються у строк до 19 липня 2020 року

за адресою: м. Краматорськ, вул. Академічна, 72, відділ кадрів (ауд. 1232), тел. 41-68-00.

До заяв додаються копії паспорта, ідентифікаційного коду, документів про освіту, диплома кандидата (доктора) наук, атестата доцента (професора), список наукових праць.

ПОДЯКА ВІД ВИПУСКНИКА

Приємно, коли наші випускники із вдячністю згадують студентські роки. Саме такий пост у фейсбуці написав випускник Академії, відомий краматорський журналіст і фотохудожник, а зараз священник православної церкви Олег Кручинін.

«Двадцять п'ять лет назад, в июне 1995 года, в Донбасской государственной машиностроительной академии мне был вручен красный диплом инженера-механика.

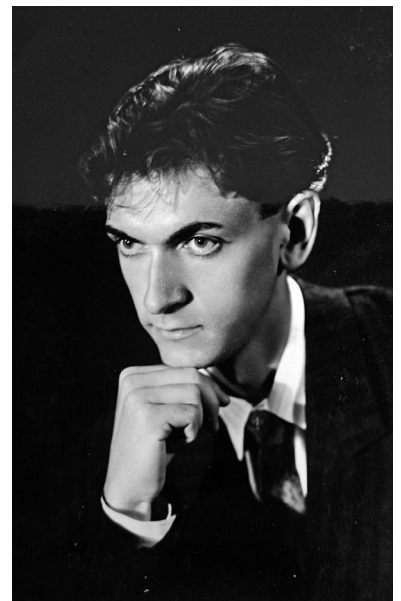
Група ПТМ-90-2 із завідувачем кафедри Олександром Маковським

13 июня 1995 года на кафедре подъемно-транспортных машин ДГМА состоялась защита дипломного проекта, а 30 июня

мы стали выпускниками вуза. Цифровых фотоаппаратов и социальных сетей тогда не было, поэтому фотографий времен студенчества 1990–1995 годов сохранилось очень мало. Сегодня показываю их своим детям – по сути, ровесникам меня в начале девяностых.

Конечно, как водится в таких случаях, можно долго рассуждать, чем отличается молодежь того времени от современной, пытаться найти плюсы и минусы системы высшего образования «тогда» и «сейчас». А можно ничего не сравнивать, а просто вспомнить замечательное время молодости, искренний и находок, ошибок и побед!

И сказать спасибо ДГМА и её профессорско-преподавательскому составу, поблагодарить руководителей производственной практики – ведущих инженеров и специалистов НКМЗ и передать привет выпускникам ДГМА 1995 года!»

Зазвичай ДДМА радо зустрічає своїх випускників на наших щорічних заходах, та цього року через пандемію усе шкереберть. Тож маємо надію побачитися з вами, наші випускники, наступного року. Чекаємо на зустріч!

Вікторія Лебединська

1–3 червня наша Академія пройшла акредитацію освітньої програми «Галузеве машинобудування» за спеціальністю 133 Галузеве машинобудування.

Через карантин експертна група провела зустрічі з представниками

адміністрації Академії, гарантами ОП, викладачами й студентами у вигляді відеоконференцій.

Наказом Міністерства освіти й науки України Ковальов Віктор Дмитрович, доктор технічних наук, професор, призначений виконуючим обов'язки ректора Донбаської державної машинобудівної Академії з 11 червня 2020 року до призначення ректора в установленому законом порядку.

Кабінет міністрів подовжив дію адаптивного карантину до 31 липня. Про це заявив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль на засіданні уряду 17 червня.

«Враховуючи зростання кількості коронавірусних ми продовжимо дію адаптивного карантину до 31 липня цього року. Також сьогодні ми розглянемо запропонований Міністерством охорони здоров'я оновлений підхід до адаптивного карантину, який передбачає можливість посилення карантину в окремих регіонах, якщо цього вимагатиме ситуація», – сказав урядовець.

Шмигаль підкреслив, що масковий режим, соціальна дистанція, дезінфекція – це прості речі, які дозволять вберегти своє життя та захистити інших до моменту, поки не буде винайдено хоча б ефективний протокол лікування COVID-19.

РЕЗУЛЬТАТИ УЧАСТІ СТУДЕНТІВ ДДМА У ВСЕУКРАЇНСЬКИХ КОНКУРСАХ СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ (НА 17.06.2020)

НАЗВА, МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ	І.І.ПБ УЧАСНИКІВ	ГРУПА	НАГОРОДА
Зварювання (В) ЗНТУ, м. Запоріжжя	Прайс Леонід	ЗВ-16-1	Диплом II ступеня
Комп'ютерні науки (В) ХНУРЕ, м. Харків	Кадацький Микита	СМ-16-1	Диплом II ступеня
Металургія (В) НМетАУ, м. Дніпро	Кальченко Анастасія	ОМТ-15-1	Диплом III ступеня
Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології (В) ХНУРЕ, м. Харків	Балаболко Олена	ІТ-15-2	Диплом III ступеня
Інформаційні системи та технології (В) ХНУ, м. Хмельницький	Верещак Ольга	СА-18-1м	Диплом III ступеня
<i>Прим.: (В) – всеукраїнський конкурс</i>			

ІТ-ШНИКИ РОЗШИРЯЮТЬ ГОРИЗОНТИ

Цього року Міжнародна студентська олімпіада з технологій гарячого кування й екструзії QForm-2020 пройшла онлайн у травні. У ній узяли участь 34 університети з 13 країн: Білорусії, Бразилії, В'єтнаму, Германії, Індії, Італії, Македонії, Румунії, Сербії, України та ін.

Україну представляли два виші: Донбаська державна машинобудівна академія і Запорізький політехнічний національний університет. Наша Академія бере участь у цьому заході вдруге.

На олімпіаді Академію представив уже випускник магістратури спеціальності «Комп'ютерні науки» Роман Вдовенко (КН-18мн).

Загалом у цьогорічній олімпіаді взяв участь 121 студент: 114 студентів – у секції

з кування і 7 студентів – з технології екструзії. Конкуренція між студентами в секції гарячого об'ємного кування складалася з наступних етапів: після механічної обробки студенти

отримали креслення осесиметричної деталі, сконструювали деталь гарячого штампування й відбиток штампа для остаточного кування, визначили необхідний технологічний ланцюжок для її виготовлення, а потім змоделивали пропонувані процес кування. Практично такі ж етапи були і в екструзійній секції.

Слід зауважити, що розробники САЕ-системи QForm уже дуже давно співпрацюють із науковцями нашої Академії. Уже декілька років поспіль компанія надає ліцензію на свою програму. За допомогою розрахунків у САЕ-системі проведено багато експериментів, що сприяли подальшому розвитку наукової школи з обробки металів тиском.

Андрій Коваленко

ШУКАТИ! ТВОРИТИ! ПЕРЕМАГАТИ!

У карантинних умовах наші студенти не тільки навчаються, а й беруть участь у наукових конференціях, які наразі проходять онлайн.

У Харківському національному університеті радіоелектроніки дистанційно відбувся Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт зі спеціальності «Комп'ютерні науки». Із 73 поданих робіт із 38 вищих навчальних закладів було відібрано 22, які претендують на призові місця. У їхньому числі – робота студента ДДМА Микити Кадацького (СМ-16-1) на тему «Розрахунок показників спортсмена-метальника за допомогою математичного моделювання штовхання ядра та застосування штучних нейронних мереж» (науковий керівник – Олександр Мельников, кандидат технічних наук, доцент кафедри інтелектуальних систем прийняття

рішень). За підсумками конкурсу Микита був нагороджений дипломом 2-го ступеня.

Диплом третього ступеня отримала Анастасія Кальченко у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт за напрямком «Металургія», що відбувся в Національній металургійній академії України (м. Дніпро).

За підсумками фінального етапу Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт за напрямком «Інформаційні системи й технології», що відбувся у Хмельницькому національному університеті, призове третє місце посіла випусниця групи СА-18-маг спеціальності «Системний аналіз» Ольга Верещак. Оля представила на розгляд журі роботу на тему «Роз-

робка програмного забезпечення для оцінювання пожежного ризику техногенних об'єктів» (науковий керівник – Шевченко Наталя Юріївна, кандидат економічних наук, доцент

кафедри інтелектуальних систем прийняття рішень).

Що ж такого цікавого знайшли провідні українські вчені в роботі нашої студентки? Були відмічені наукова новизна запропонованої методики оцінки пожежного ризику, різноманітність використаних математичних методів і моделей, наявність програмно реалізованих алгоритмів, а також практична апробація результатів у вигляді наукових публікацій. Крім того, Оля гідно представила свою роботу компетентному журі та професійно відповіла на всі запитання.

Бажаємо всім успіху в подальшій професійній діяльності!

Олександр Мельников

«ЩО? ДЕ? КОЛИ?»: ПЕРЕМОГА КОМАНДИ ДДМА

Викликана карантинном безмалого чотиримісячна пауза в інтелектуальних змаганнях крматорських знавців завершилася 13 червня в «Пападомабаре»: на шостий етап чемпіонату міста з гри «Що? Де? Коли?» зібралися вісім із десяти постійних команд (ведучий – Владислав Пристинський).

Нескладний перший тур змагання задовольнив інтелектуальний голод присутніх: лідери чемпіонату – команда ДДМА

– «КоньякСпорт» (23); на 3-му – «Фенікс» (19). Далі в таблиці розташувалися «Напалм» і «Фартові» (по 13), «ОСА», «КЗВВ» і «Кіліманджаро» (по 11).

За сумою шести етапів сезону «Інтелектуальні рішення» продовжують утримувати лідерську позицію – 133 очки, на 2-му місці – «Фенікс» (121), 3-му – «КоньякСпорт» (104). 4-й рядок так само посідає «КЗВВ» (81). Далі розмістилися: «Напалм» (65), «ОСА» (63), «Фартові» і «Голосні» (по 62), «Кіліманджаро», «Теремок» та «Old-and-School». Цікаво, що при «відкиданні» гіршого результату етапу в кожній команді ситуація не змінюється тільки «нагорі» таблиці (1–4 місця), далі все стає дуже непросто і цікавим.

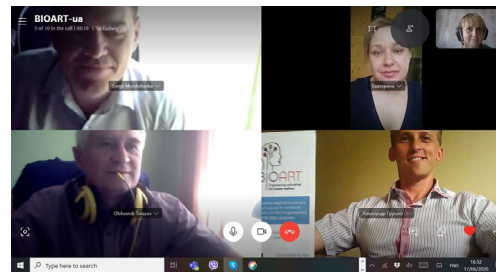
«Інтелектуальні рішення» – правильно відповіли на 13 запитань із 15, поставивши своєрідний рекорд; «КоньякСпорт» – на 12, решта – від 5 до 10. У більш складному другому турі лідер змінився: «КоньякСпорт» – 8 відповідей, «Інтелектуальні рішення» – 7, інші – від 1 до 4. Третій тур видався ще складнішим для більшості команд, окрім лідера: «Інтелектуальні рішення» – 7, «Фенікс» – 5, інші – від 1 до 3.

У підсумку чемпіонату шостого міського турніру з 27 (!) очками знову стали «Інтелектуальні рішення»; на 2-му місці

Було ухвалене рішення про проведення завершального етапу сезону в першу суботу липня. Турнірна ситуація така, що навіть у разі неучасті в цьому етапі «Інтелектуальних рішень», «Феніксу» для перемоги доведеться «брати» не менше 27 питань, а «КоньякСпорт» – 43 (що неможливо в принципі). «Інтелектуальним рішенням» для перемоги без урахування результатів інших команд потрібно буде відповісти хоча б на 20 питань. Тож до зустрічі 4 липня!

Олександр Мельников

SKYPE-КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОЄКТУ ERASMUS+ BIOART В УКРАЇНІ

17 червня відбулася skype-конференція між учасниками проєкту Erasmus+ BIOART. У цьому заході взяли участь представники українських вишів, які працюють у проєкті BIOART: Національний технічний університет «Запорізька політехніка», Вінницький національний технічний університет, Приазовський державний технічний університет і Донбаська державна машинобудівна академія.

Окрім розгляду питань, пов'язаних із конференцією CIT_AE_2020, вони обговорили стан робіт за проєктом BIOART, виконання робіт в умовах карантину. Були також розглянуті поточні питання, пов'язані з продовженням проєкту, і ряд інших проблемних питань.

ДИСТАНЦІЙНА СЕСІЯ. ЩО ЦЕ ТАКЕ, ТА З ЧИМ ЙОГО ІДЯТЬ

«Від сесії до сесії живуть студенти весело!» – чули такий вираз? Зазвичай, так і є. Більшість студентів, у силу природньої лінії, починають готуватися до екзаменів у найкращому випадку за тиждень. Але цього року ми складаємо сесію дистанційно. Як же це вплинуло на студентів та викладачів Академії?

По-перше, студент в умовах дистанційної сесії прокачує такі навички, як швидкість та хитрість. Зі швидкістю світла він може знайти відповіді на запитання тесту собі та навіть своїм товаришам! Узагалі-то викладачам варто спочатку самостійно виконувати свої завдання за заданий час. Іноді поставлені задачі неможливо виконати, уже не кажучи про те, щоб подумати над ними як слід або перевірити. Звісно, студент і тут зможе виритися – потрібно лише мати хороших знайомих, які здатні гуглити швидше, ніж сама швидкість світла. Проте з боку викладачів такий підхід – це та підстава!

По-друге, найкращим другом студента на період сесії стає не найрозумніший одногрупник,

а інтернет! Коли складаєш іспити в аудиторії, не завжди вдається використовувати гаджети або шпори – і доводиться вбивати місце поряд із кимось, хоч трохи розумнішим за тебе. В умовах дистанційки ресурси інтернету – головні помічники студентів на сесії.

Звичайно, є й старанні студенти, які проходять усі лекції, вивчають матеріал досконало, вирішують усі задачі. Таким хлопцям та дівчатам дистанційне навчання навіть подобається – балакучі одногрупники не заважають учитися. Увесь матеріал завжди можна передивитися, а не переживати, що не встиг записати щось під час лекції.

На жаль, у студентів не все так гладко з дистанційною се-

сією, як здається на перший погляд.

до сесії після сесії

По-перше, ми звикли, що екзамен можна писати півтори години, а зараз викладачі виставляють час так, як їм заманеться: 1 година, 40 хвилин, 30, 20... Усі розуміють, для чого ці обмеження, але дуже складно зосередитися в такій ситуації.

По-друге, ніколи не знаєш,

коли провайдери вирішать відімкнути інтернет, світло або мама покличе ТЕРМІНОВО саджати помідори, чи сусід забажає почати свердлити стіни, а разом із цим і твій мозок. Усе це дуже заважає під час іспитів. А головне – від цього нікуди подітися.

Викладачам також приходиться важко. Немає можливості перевірити рівень знань студентів як слід. Деякі тести не відкриваються, а студентів потрібно оцінювати. А проводити пари через ZOOM – узагалі якийсь жах. Студент то проспав, то не зміг підключитися, то проблеми зі зв'язком або інтернетом... У таких умовах просто неможливо працювати, але потрібно.

Нам усім зараз важко, але, нарешті, ми почнемо цінувати живе спілкування та навчання в Академії. Головне – не забувати ці яскраві моменти, які ми пережили разом, та рухатися вперед!

Катерина Кочерова

МЕШКАНЦІ КРИМУ ТА ДОНБАСУ МОЖУТЬ ВСТУПАТИ БЕЗ ЗНО ДО 23 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

У 2020 році вступники з непідконтрольних територій Донецької та Луганської областей та тимчасово окупованих територій Криму можуть без ЗНО вступати в заклади освіти, де працюватимуть освітні центри «Крим-Україна» та «Донбас-Україна». Для цього їм потрібно звернутися до одного з освітніх центрів з 9 червня до 23 жовтня 2020 року.

Нагадаємо, що цього року на базі Академії разом із центром «Донбас-Україна» працюватиме освітній центр «Крим-Україна», що дозволить вступати до нашого вищу абітурієнтам із Криму.

Освітні центри «Крим-Україна» та «Донбас-Україна» працюватимуть з 9 червня до 23 жовтня. Вступники, які бажають узяти участь у конкурсі на бюджетні місця, мають подати заяву та заповнити освітню декларацію в освітніх центрах:

- вступники з Криму – не пізніше 20 серпня;
- вступники з Донбасу – не пізніше 22 серпня.

Ті, хто не встигнуть цього зробити в серпні, до 23 жовтня можуть подавати заяви для вступу на контракт.

Вступники і з Криму, і з Донбасу можуть вступати до уповноважених закладів освіти

без складання ЗНО. Ті, хто не мають українського документа про освіту, можуть отримати його через освітній центр, який направить їх у школу при освітньому центрі. Такі вступники мають скласти лише два іспити державної підсумкової атестації – українську мову та історію України, а також один вступний іспит, який визначає заклад вищої освіти.

Мешканці Криму та Севастополя беруть участь у конкурсі в межах квоти № 2, а абітурієнти з Донбасу вступають, беручи участь у загальному конкурсі, отримавши бали за вступні іспити.

РОБОТА ОСВІТНІХ ЦЕНТРІВ

«ДОНБАС-УКРАЇНА» ТА «КРИМ-УКРАЇНА»

9 ЧЕРВНЯ-23 ЖОВТНЯ

Крим	Донбас
Приєм заяв на бюджет	
до 20 серпня	до 22 серпня
Приєм заяв на контракт	
до 23 жовтня	до 23 жовтня
Вступні іспити	
до 20 серпня	до 22 серпня
до 23 жовтня	контракт до 23 жовтня
Рейтингові списки	
20 серпня	27 серпня
Зарахування на бюджет	
до 5 вересня	до 5 вересня

Перелік освітніх центрів «Донбас-Україна» та «Крим-Україна»

ПОНОВЛЕННЯ РУХУ ЧЕРЕЗ КПВВ.

ПРАВОВАХИСНИКИ ПРЕДСТАВИЛИ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ВЛАДИ

Правозахисні організації розробили рекомендації і звернулися до влади щодо запуску роботи пунктів пропуску з окупованими територіями після карантину. Правозахисники переконані, що під час розроблення загальнонаціонального плану виходу з карантину необхідно врахувати потенційні ризики для мешканців окупованих територій, які спричинені тривалим обмеженням свободи пересування, та знайти шляхи мінімізації цих ризиків.

А 5 червня в режимі онлайн на пресконференції «Запуск роботи пунктів пропуску з окупованими територіями після карантину» правозахисники розповіли про свої рекомендації суспільству. Співкерми були **Альона Луньова**, адвокати Центр прав людини ZMINA; **Віолетта Артемчук**, координаторка гарячої лінії ГО «Донбас СОС»; **Валерія Вершиніна**, менеджерка програми «Радник», БО БФ «Стабілізейшен Суппорт Сервісез»; **Анастасія Одинцова**, координаторка адвокати БФ «Право на захист», а також **Інна Голованчук**, заступник міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

виїзду (КПВВ) на лінії розмежування в зоні проведення ООС, які почнуть працювати після 10 червня. Утім, за словами **Альони Луньової**, адвокати Центр прав людини ZMINA, поки відсутні будь-які роз'яснення щодо процедур та правил перетину КПВВ після відновлення їхньої роботи. «Окрім цього, залишається незрозумілим, коли планується відкриття КПВВ із територією окупованого Криму, адже кримчани також позбавлені можливості вільного перетину адмінкордону із середини березня. Особливо це питання є актуальним зараз, коли розпочинається вступна кампанія», – зазначила Луньова.

Правозахисники перекона-

З позицією коаліції щодо зняття карантинних обмежень на перетин КПВВ на межі тимчасово окупованих територій можна ознайомитися на нашому сайті.

Як відомо, 2 червня Головнокомандувач Збройних сил України Руслан Хомчак повідомив, що вже готують до відкриття перші контрольні пункти в'їзду/

ні, що всі елементи плану виходу з карантину треба розповісти жителям окупованих територій, зокрема й через канали громадських і міжнародних організацій.

Віолетта Артемчук, координаторка гарячої лінії ГО «Донбас СОС» каже, що з початку карантину до них надійшло 4845 звернень із запитаннями про режим роботи КПВВ, можливість перетину лінії зіткнення і гуманітарні підстави перетину КПВВ, які наразі не визначені законодавством. «Після того як влада заявила про відкриття КПВВ, 80 % звернень від людей стали стосуватися саме питань перетину. Люди називають різні приводи для перетину: від лікування важкої хвороби до відвідування візового центру. Кожна людина вважає власну причину поважною, і всі люди, які зверталися в ці дні до нас, мають намір їхати, як тільки КПВВ відкриються. Та чи витримають КПВВ таке навантаження – невідомо», – розмірковує Артемчук.

На думку **Анастасії Одинцової**, координаторки адвокати БФ «Право на захист», одномоментне відкриття КПВВ може призвести до низки проблем, про вирішення яких необхідно думати вже зараз: «Загальний масштаб про-

блеми можуть продемонструвати цифри. Через єдиний пункт пропуску в Луганській області до

Перетин лінії розмежування абітурієнтами для складання ЗНО і супроводжувачами їх особами почалося з 10 червня через наступні КПВВ:

♦ для автомобільного сполучення - через КПВВ «МАР'ІНКА» – дорожній коридор «Донецьк – Курахово»;
♦ для пішого сполучення - через КПВВ «СТАНИЦЯ ЛУГАНСЬКА» – дорожній коридор «Станиця Луганська – Щастя – Новоайдар».

початку карантину щодня проходило 10–16 тис. людей. Проте, ймовірно, після відкриття КПВВ ці показники можуть зрости, тому що за час тривалої ізоляції в людей накопичилося багато потреб і невіршених справ, які можна задовольнити, лише перетнувши КПВВ. І при цьому, якщо будуть запроваджені додаткові медичні перевірки, пропускна спроможність КПВВ знизиться». Одинцова також додає, що наслідками цього будуть підвищені навантаження на КПВВ, органи влади в населених пунктах, наближених до КПВВ, транспортну систему, і, вочевидь, це

вплине на епідеміологічну ситуацію. Саме тому необхідно на першому етапі зняття карантинних обмежень забезпечити реальну можливість перетину КПВВ із гуманітарних підстав, ДОДАВШИ до них навчання чи вступ до закладів освіти в підконтрольній території.

Валерія Вершиніна, менеджерка програм **Благодійного фонду «Стабілізейшен Суппорт Сервісез»**, зазначає, що задля зменшення ризиків інфікування під час перетину КПВВ потрібно обладнати їх системами скринінгу та дезінфекції, індивідуальними засобами захисту, експрес-тестами, забезпечити медичну допомогу на КПВВ, належні умови перевезення людей від КПВВ до лінії розмежування та у зворотному напрямку і впровадити проходження обмеженої кількості людей через КПВВ. «Варто посилено інформувати людей, які

їдуть оформлювати соціальні виплати, про те, що їм не блокуватимуть виплати протягом 30 днів після припинення карантину і тому вони можуть не поспішати. Доцільно, щоб Кабінет Міністрів продовжив тривалість цієї відстрочки щонайменше до 90 днів, аби зменшити навантаження на людей, які перетинають КПВВ, та державних службовців», – зауважила Вершиніна.

Інна Голованчук, заступниця міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, прокоментувала, що влада має план виходу з карантину, але він потребує узгодження керівників відомств. До того ж при розробці цього плану враховувалися рекомендації як від громадських, так і від міжнародних організацій: «Ми знаємо про занепокоєння людей щодо соціальних виплат, але хочемо заспокоїти – «Ощадбанк» продовжив термін дії карток та проходження ідентифікації до 1 вересня. Крім того, для безпеки людей ми розглядаємо можливість надання послуг безпосередньо на території КПВВ. А ще ми обов'язково додамо до гуманітарних підстав перетину підставу задля вступу абітурієнтів на підконтрольній території».

Вячеслав Медведєв

ТРОХИ ПРО РАДЯНСЬКИЙ ПАСПОРТ

Ідея цієї статті з'явилась під час обговорення матеріалу з минулого номеру газети – «Трагедія арабатських татар». Молодий колега засумнівався, що в колгоспників у радянські часи не було паспортів. Звісно, інтернет швидко допоміг установити історичну справедливість. Але з'явилось питання: чому освічена людина, викладач, кандидат наук, яка вже має деякий життєвий досвід, не знає історичних моментів, які ніколи не приховувалися минулим комуністичним урядом? Мабуть, ця тема не була, як кажуть, «на слуху», тому й не залишила сліду в історії СРСР. Але чому? Адже відсутність документа, який посвідчує особу, не дозволяє вільно переміщатися країною і перетворює людину на раба.

Тож розберемося в цьому питанні, і спочатку я згадаю одну історію з життя.

У 70-і роки минулого століття наша велика сім'я жила в місті Красноармійськ (нині Покровськ). Якось до мого діда заїхав його знайомий колгоспник. До райцентру його привів незвичайний, як для 60-річної людини, привід. А саме отримання першого в житті паспорта. Старі люди, як годиться, посідали за стіл у затінку яблуні, випили по склянці «Московської» (у ті часи цю горілку пили тільки склянками) і завели розмову. У дитинстві я любив послуhati старих дідів. Того разу я почув фразу, яка на той час не здалася мені якоюсь особливою. Розуміння її значення прийшло значно пізніше. Дід, отримувач першого в житті паспорта, сказав, що він йому не дуже потрібен і краще б дали зайвий десяток трудових.

дуже потрібний був паспорт? Звернемося до історії.

Історія радянського паспорта почалася з 1932 року. До цього в непризнаній на той час країні (на кшталт нинішніх ДНР і ЛНР) з 1919 року застосовувалася «Трудова книжка». Її видавали на державних підприємствах для запису посади. Ще вона була потрібна для отримання харчових карток. В умовах економічної кризи, створеної більшовиками, картки на харчування були дієвим засобом утримання людей на одному підприємстві, не витрачаючи на це гідну зарплатню. То була перша спроба прив'язування (закріпачення) людини на певному місці проживання. Надалі, після утворення СРСР, у 1923 році були введені «посвідчення особи». Слід зазначити, що «посвідчення особи» не було обов'язковим документом.

І от перший радянський паспорт з'явився в 1932 році. Їх

одержували лише жителі «режимних» міст, робітничих поселень, новобудов та радгоспів. Селянам, які працювали в колгоспах і становили майже 40 відсотків населення країни, уперше дозволили видавати паспорти лише 28 серпня 1974 року. До цього вони понад 50 років із моменту утворення СРСР були фактично кріпаками при колгоспах. Туди їх автоматично записували в 16 років, і вони не могли нікуди виїхати без довідки від колгоспного начальства. Порушників карали штрафом або тюремним терміном.

Може тому, що навколо Краматорська розташовані, здебільшого, радгоспи, тема паспортів була не «на слуху».

Ці 50 років репресій за вїзд зі свого села без дозволу поступово перетворили селян на рабів. Дехто з них народжувався в селі, працював у селі й помирав у селі, так ні разу й не виїжджаю-

чи далі райцентру. Але найцікавіше те, що люди не протестували проти цього, принаймні після 1933 року. Їх привчили до такого життя. Головне, що палками не

Вручення першого паспорта

запінання. РАБІВ ВЛАШТОВУВАЛО ЖИТТЯ БЕЗ ПАСПОРТІВ. Керівники колгоспів намагалися своїх дітей вирвати із цього рабського кола. Тому намагалися влаштувати їх у будь-які навчальні заклади. Адже там

встановлений термін і тікали із села. Тому різні предмети деколи міг викладати один учитель. Були навіть випадки, коли іноземну мову викладав завгосп, тому що під час Другої світової війни воював на території Німеччини і знав кілька німецьких слів. Селяни з такою освітою не мали великих претензій у житті і з ранніх років були приучені до важкої сільської праці. Ось тут і є відповідь на поставлене вище

вони отримують паспорти і вже ніколи не повернуться в рабство на селі.

Не секрет, що рівень шкільної підготовки в селі був слабший, ніж у місті, тому найрозповсюдженішим навчальним закладом був технікум – і, як правило, далекий від сільського господарства.

У сільськогосподарські технікуми й виші могли вступити й талановиті діти звичайних селян, але для них була умова. Вони направлялися на навчання від колгоспу й повинні були повернутися в колгосп після захисту диплома. Така собі пільга.

Але й після отримання паспортів селяни не могли вільно виїхати із села. Потрібно було мати ще дозвіл від голови колгоспу.

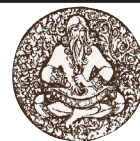
Колгосп не відпускає рабів. А голова колгоспу ніколи не дасть дозволу, бо про це буде відомо в райкомі партії. Адже система ідентифікації за серією і номером паспорта дозволяла слідувати за кожним громадянином СРСР.

Таким чином, паспортна система остаточно закріпачила селян у колгоспах.

Вячеслав Медведєв

Під сенью муз

КІБІРЄВ АНАТОЛІЙ АНТОНОВИЧ

На початку червня на 79-му році життя помер Кібірєв Анатолій Антонович, старший викладач кафедри МТО (нині КДММ). Він був людиною великої й відкритої душі й доклав багато зусиль для розвитку Академії й кафедри.

Свою трудову діяльність в Академії Анатолій Антонович почав у 1967 році як викладач на кафедрі електротехніки, потім перейшов працювати на кафедру МТО. Тут він виконував дослідження в області лінійних електродвигунів для використання їх в машинах обробки матеріалів тиском. Він був прекрасним викладачем, чуйним і уважним до студентів, і користувався в них великою довірою й авторитетом.

Але головне його захоплення – поезія, якою він займався все життя. І не дивно, що значна частина його життя відведена саме їй. Наука – для розуму, поезія – для душі! Анатолій Антонович – автор кількох збірок віршів, керівник літературного об'єднання ДДМА «ГЛОРИЯ», автор слів Гімну ДГМА, ініціатор літературно-художнього видання «Альманах муз». Він постійно співпрацював із молодими поетами й друкувався на сторінках газети «Академія» та інших видань.

Анатолій Антонович проводив свої дослідження не тільки в науці, а й в літературі. Він досліджував дивовижний витвір слов'янської поезії «Слово о полку Ігоревім». У своїх дослідженнях Анатолій Антонович спирався на вітчизняний і зарубіжний досвід тлумачення цього твору мистецтва, що дозволило представити своє бачення цього шедевра. У ході роботи він застосував новий літературний прийом – ПОЕТИЧНА РЕСТАВРАЦІЯ, оживив текст сучасною мовою і технікою віршування.

Про нього говорять його друзі-поети в літературних збірниках і поетичних альманахах. Валерій Романько, доцент Слов'янського державного педагогічного університету, акцентує, що основними темами його творчості є Природа, Любов, Свобода. Саме цю триєдність Анатолій Антонович називає своїми вчителями – вони надихають його життя до створення нових і нових віршів і пісень.

Він поклоняється Природі, вона для нього – Бог. Це його будинок, його спокій, його творча майстерня, його натхнення. Тут і надалі вірші наводяться мовою оригіналу, а саме російською.

*«Когда я не в ладу с судьбой и миром,
когда, порой, с тобою не в ладу,
откладываю смолкнувшую лиру
и в храм природы каяться иду».*

Ліричний герой Анатолія Антоновича часто знаходиться на березі Дінця, у лісі, у полі – серед природи. Донцовські води освятили його любов, «І Природа до любові пробудила».

Добре знаючи природу, він тонко відчуває її присутність, і кожне дерево, кожна травинка рідні йому до болю:

*«И целительный дух валерьяны,
и ромашки аптечной настой
я вдыхаю и падаю пьяный,
усыпленный целебной травой».*

Як людині, що народилася в перші дні страшної Другої світової війни, йому дорога пам'ять про загиблих. Милуючись багатоквітним трав, йому здається, що герої, які захищали нас від німецьких нацистів, з'явилися через багато років до нащадків у різних квітах.

*«Среди синих, оранжевых, белых,
васильковых анютиных глаз
вздрагнула от догадки несмелой –
это мертвые смотрят на нас!
По изрытым холмам и кюветам,
там, где ров обороны встает,
на окопах сиреневым цветом
память мать-материнка цветет».*
(«Мать-материнка»)

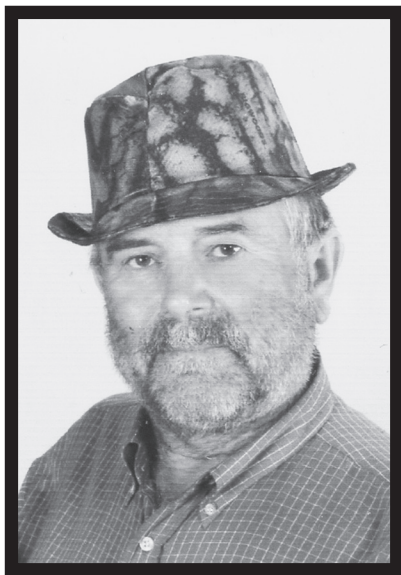
Він схиляє свою голову й опускається на коліна перед жінкою, перед матір'ю. Так, один із циклів його віршів називається «Неземна любов на землі». Присвячений він жінці, «вічній мадонні», яка уособлює красу, гармонію, життя, вічність! У сонеті під такою ж назвою – «Вічна мадонна» звучать прекрасні рядки:

*«Смотрю на женщину, сидящую на корточках,
она как будто чаша или сосуд!
Сажает в землю зерна нежной горсточкой,
и верится, что зерна прорастут».*

Як вірний син своєї землі, він із вдячністю звертається до невідомої України, яка прихистила, пригріла, поставила його на ноги й дала сили для далеких польотів:

*«Спасибо тебе, о земля-Украина,
что хлебом всеильным вскормила меня...
спасибо, что детство созрела Азовом,
что юность рабочую дал мне Донбасс,
что мовой своею приблизила к «Слову...»,
любовью людской согревала не раз».*
(«Земля-Украина»)

А в іншому вірші чуємо прохання-молитву поета: «Нехай допоможе Господь Україні».

Анатолій Антонович добре знав древню історію і культуру:

*«Как блудный сын к отцовскому порогу,
я возвращаюсь в Киевскую Русь!»*

Особливо притягує його творіння невідомого автора «Слово о полку Ігоревім» – своєю оригінальністю, майстерністю, загадковістю. У розділі «Постскриптум» (зб. «Каяла – річка пам'яті») він писав: «Найбільше мене хвилює і підбурює те, що цей похід проходив по наших найближчих околицях: від Ізюма через Голу Долину до Слов'янська, а знаменита річка Каяла, це, можливо, сучасна річка Макатиха. І коли вхожу в цьому місці в Річку Пам'яті, то, здається, навіть чути удари мечів харалужних, бачу скопище відчуття сорому, ганьби, безглуздість того, що відбувається, виношу з минулого». І, напевно, Природа надихнула його виконати поетичну реставрацію «Слова...». І тепер поруч із перекладами відомих авторів посяде гідне місце поетична реставрація Анатолія Антоновича.

Таким він ГРОМАДЯНИНОМ, ПОЕТОМ, УЧИТЕЛЕМ залишиться в наших серцях.

Колектив Академії висловлює глибоке співчуття рідним і близьким.

Ректорат, профком,
медіа-група «Академія»

Vivat Academia DGMA!

*Вся жизнь Человечества движется знанием,
от первых костров до полетов космических!
Наука навеки останется знаменем
великих открытий и дел исторических!*

Пр.: Vivat Academia DGMA! Vivat
alma mater!

*В твоих достижениях мужает характер!
Ты – мысли научной искрящийся кратер!
Vivat Academia DGMA! Vivat alma mater!*

*Здесь учат студентов, как строят машины,
расчеты ведут в экономике точные!
Здесь парни становятся супер-мужчинами,
и девушки все – симпатичными очень!*

Золотой юбилей Академии

*Новый год! Новый век!
Стук сердец, бой часов,
звон бокалов
и брызги шампанского,
а Земля, как корабль,
совершает прогон
по орбитам
пространства гигантского!*

*Сколько лет, сколько зим
всё летим и летим,
приближаясь
к неведомой цели!
И Элладу, и Рим,
и века, что за ним,
и двадцатый –
уже пролетели!*

*О, коллеги-друзья!
Рассказать всё нельзя,
что душевно
памятью полнится:
сколько было идей,
сколько было людей –
пусть сегодня
всё сердцем воспомнится!*

*Пусть, не веря годам,
все придут в гости к нам.
Юбилей
вместе с теми отпразднуем,
кто открыл институт,
кто состарился тут,
кто работал
и сердцем, и разумом!*

В редакции

*О вдохновении рассказывать напрасно,
Где вечный шум и анекдотов дым,
Где карандаш вымарывает красный
Все, что поэт воспел душой прекрасной,
Когда еще был вправду молодым.*

*Летят года, поэта стих стареет,
Ржавеет рифма, и дряхлеет ритм.
А секретарь ответственный добрее
И говорит: «Давай, неси скорее,*

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ?
КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. Создавая реалистичный образ кулачного бойца, античный скульптор использовал небольшое количество меди для изображения... Чего?

Ответ: крови.

Комментарий: медь имеет красноватый оттенок.

Автор: Антон Лушников, Заречный.

Вопрос 2. [Раздаточный материал]:
----- Newer -----

Перед вами название разработки, позволяющей учащимся легче выполнять норматив курсовых работ. Особенностью разработки является едва заметное отличие в ширине. Какие два слова мы пропустили на раздаточном материале?

Ответ: Times, Roman [таймс, роман].

Комментарий: Times Newer Roman – это шрифт, который похож на обычный Times New Roman, однако текст, набранный им, занимает больше места на странице, так что необходимое число листов можно написать меньшим количеством знаков.

Автор: Антон Лушников, Заречный.

Вопрос 3. Некоторые древние авторы считали, что ОНИ не умеют плавать и переходят неглубокие реки вброд, используя своеобразные дыхательные трубки. Назовите ИХ.

Ответ: слоны.

Комментарий: якобы слоны шагают по дну, вытягивая вверх свои хоботы. На самом деле слоны хорошо плавают.

Автор: Антон Лушников, Заречный.

До встречи в сентябре!

Александр Мельников,
президент Клуба
интеллектуальных игр ДГМА

Мы напечатает, пожалуй,
две строки!»

Корпик корректор, удручен издатель,
И сам редактор будто снят с креста.
Но – вышел номер! Говорит читатель:
«Здесь правда все, и значит – красота!»

Вещая песнь

Вот если б сегодня собрался Олег
Отомстить неразумным хазарам,
Тогда б он направил свой буйный набег
По рынкам и диким базарам.

Тогда б, променяв на компьютер свой меч,
И щит, и коня, и кольчугу,
Снимал бы хазарские головы с плеч,
Идя по банкирскому кругу.

Но нынче, когда наступил интернет,
Не видно Олегов, и подвогов нет,
Одна болтовня и базары...
И правят планетой «Хазары»?

БОРИСЕНКО ЮРИЙ БОРИСОВИЧ

6 червня на 58-му році пішов з життя Борисенко Юрій Борисович, старший викладач кафедри технології машинобудування.

Смерть Юрія Борисовича стала для нас великою несподіванкою. Адже, незважаючи на те, що він довгий час хворів, ніхто не міг навіть уявити, що така життєрадісна людина у розквіті життєвих сил може так швидко покинути цей світ.

На кафедру технології машинобудування він був прийнятий на роботу в 1984 році, спочатку асистентом, а згодом – старшим викладачем.

Якщо характеризувати Юрія Борисовича просто як хорошого викладача, то це не сказати зовсім нічого. Він мав талант навчати молодь. Міг для

кожного знайти потрібні слова, щоб роз'яснити складні моменти. Йому подобалося викладати, сіяти зер-

на розуму в благодатні молоді душі. І в цій справі він не шкодував особистого часу. Його завжди можна було знайти в аудиторії 4104, де він неустанно працював зі студентами. За багаторічний трудовий стаж він викладав майже всі предмети кафедри, тому міг консультувати студентів за різними напрямками наук. Багато хто з молоді може подякувати йому за ті знання і вміння, яким він їх навчив.

Юрій Борисович відзначався великою людяністю. Про кожного студента він знав не тільки, як він навчається, а й особисте, про що з ним завжди ділилася молодь. Він був суворим, але людяним, добрим, але не добреньким. Міг бути суворо вимогливим, а коли потрібно – щось пробачити й захисти-

ти студента. Багатьом молодим людям він прищепив зерна добра.

Як досвідчений викладач, він завжди готував талановитих студентів до олімпіад і, раніше, до хвороби, супроводжував їх у відрадженьнях. Адже для молодого недосвідченого генія велике значення має настанова перед початком олімпійської боротьби.

До усіх поручень на кафедрі Юрія Борисович ставився творчо. Відповідав на кафедрі за дипломне проектування, формував під час виробничих практик на провідних підприємствах м. Краматорська та України тематику дипломних проєктів.

Випускники кафедри, що виконували дипломні проєкти під керівництвом Юрія Борисовича, стали провід-

ними фахівцями на машинобудівних підприємствах.

Юрій Борисович займався науковою роботою. Він має публікації в наукових журналах, є автором десятків авторських свідоцтв СРСР та патентів України. До винахідницької роботи він залучав і студентів кафедри.

Багато років поспіль він був профформом кафедри. Його поважали студенти і викладачі.

Колектив кафедри та Академії висловлює глибоке співчуття його рідним та близьким.

Світла пам'ять про Юрія Борисовича назавжди залишиться в наших серцях.

Кафедра ТМ, ректорат, профком,
медіа-група «Академія»

Газета «Академія»

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Головний редактор: В. Медведєв

Адреса засновника, видавництва та редакції:

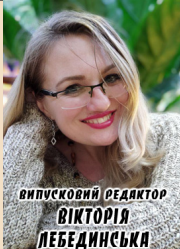
84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайти: <http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/>,

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янової

ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР
ВІКТОРІЯ
ЛЕБЕДИНСЬКА

Фото: В. Медведєв, К. Маркова,
Л. Патутінська, А. Тищенко, С. Хряков

Літературні коректори:

О. Дудченко, В. Лебединська

Верстка і комп'ютерний набір:

В. Лебединська

Над номером працювали:

К. Кочерова, А. Коваленко

Точка зору авторів

не завжди поділяється редакцією.

Відповідальність за достовірність

інформації несе автор.

Редакція зберігає право літературного

редагування і скорочення.

При використанні матеріалів посилання

на газету «Академія» обов'язкове.